REGLUGERÐ

um gildistöku tiltekinna tilskipana Evrópubandalagsins um tilhögun upplýsingaskipta vegna setningar tæknilegra staðla og reglugerða.

1. gr.

Ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, sem vísað er til í 1. tölul. XIX. kafla II. viðauka, með áorðnum breytingum, skulu öðlast gildi með breytingum og viðbótum sem leiðir af II. viðauka, bókun 1 við samninginn og öðrum ákvæðum hans, sbr. lög nr. 2/1993, um Evrópska efnahagssvæðið. Ákvæði þessi koma í stað ákvæða samnings milli EFTA-ríkja annars vegar og Efnahagsbandalags Evrópu hins vegar, um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 18/1990 og nr. 30/1990.

2. gr.

Eftirtaldar EB-gerðir öðlast því gildi hér á landi, sbr. 1. gr.:

a. tilskipun ráðsins frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (83/189/EBE);
b. tilskipun ráðsins frá 22. mars 1988 um breytingu á tilskipun 83/189/EBE sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (88/182/EBE);
c. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB frá 23. mars 1994 um aðra efnisbreytingu á tilskipun 83/189/EBE sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða.

3. gr.

EB-gerðir samkvæmt 2. gr. eru birtar í einum samfelldum texta sem viðauki við þessa reglugerð.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum um nr. 97/1992, um staðla, og öðlast þegar gildi.

Iðnaðarráðuneytið, 29. september 1995.

F. h. r.
Þorkell Helgason.

Sverrir Júlíusson.

Viðauki

Samfelld EES-útgáfa af tilskipun ráðsins frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (83/189/EBE), tilskipun ráðsins frá 22. mars 1988 um breytingu á tilskipun 83/189/EBE sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (88/182/EBE) og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB frá 23. mars 1994 um aðra efnisbreytingu á tilskipun 83/189/EBE sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða.
(Með aðlögunartexta)

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „vara", hvaða iðnaðar- og landbúnaðarvörur sem er, *að fiskafurðum meðtöldum.*[1]

2. „tækniforskrift": forskrift í skjali þar sem tilgreindir eru þeir eiginleikar sem vara verður að hafa, þar með talið gæðastig, skil, öryggi eða stærðir og aðrar kröfur er lúta að því heiti sem varan er seld undir, íðorðanotkun, táknum, prófunum og prófunaraðferðum, umbúðum, áletrun eða umbúðamerkingum og samræmismatsaðferðum.

Hugtakið „tækniforskrift" gildir einnig um framleiðslu- og vinnsluaðferðir landbúnaðarvara, eins og um getur í 1. mgr. 38. gr. sáttmálans, matvæla og dýrafæðu og lyfja samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. tilskipunar 65/65/EBE(*) *(1. tölul. XIII. kafla viðauka II í EES-samningnum)* og um framleiðslu- og vinnsluaðferðir annarra vara, hafi þessar aðferðir áhrif á einkenni þeirra;

(*) Stjtíð. EB nr. 22, 9. 2. 1965, bls. 369/65. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93139/EBE (Stjtíð. EB nr. L 214, 24. 8.1993, bls. 22).

3. „önnur krafa": önnur krafa en tækniforskrift, sem vara skal uppfylla í þeim tilgangi að vernda, einkum og sér í lagi, neytendur eða umhverfið og hefur áhrif á líftíma hennar eftir að hún er markaðssett, eins og skilyrði fyrir notkun, endurvinnsla, endurnotkun eða förgun, geti þessi skilyrði haft veruleg áhrif á samsetningu eða eðli vörunnar eða markaðssetningu hennar;

4. „staðall": tækniforskrift sem viðurkenndur stöðlunaraðili hefur samþykkt og beita má með endurteknum hætti eða að staðaldri, en er ekki skylt að fara eftir og er einn eftirfarandi staðla:
- alþjóðlegur staðall: staðall sem alþjóðleg staðlastofnun samþykkir og almenningi stendur til boða,
- evrópskur staðall: staðall sem evrópsk staðlastofnun samþykkir og almenningi stendur til boða,
- innlendur staðall: staðall sem innlend staðlastofnun samþykkir og almenningi stendur til boða;

5. „staðlaáætlun": vinnuáætlun viðurkenndrar staðlastofnunar með yfirliti yfir efnissvið sem verið er að staðla;

6. „frumvarp að staðli": texti tækniforskriftar um tiltekið efni sem til greina kemur að samþykkja samkvæmt reglum um setningu landsstaðla, eins og skjal þetta lítur út eftir að undirbúningsvinnu er lokið og það er birt almenningi til umsagnar;

7. „evrópsk staðlastofnun": stofnun sem um getur í I. viðauka.

8. „innlend staðlastofnun": stofnun sem um getur í II. viðauka.

[1] Texti sem leiðir af aðlögun að samningi um Evrpópska efnahagssvæðið er skáletraður.

9. „tæknileg reglugerð“: tækniforskriftir og aðrar kröfur, þar með talin viðeigandi stjórnsýsluákvæði, sem skylt er, samkvæmt lögum eða í raun, að fylgja við markaðssetningu eða notkun í aðildarríki eða stórum hluta þess og einnig lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkja, að undanskildum þeim sem kveðið er á um í 10. gr., sem banna framleiðslu, innflutning, markaðssetningu eða notkun tiltekinnar vöru.

Tæknilegar reglugerðir sem ber að hlíta í raun eru meðal annars eftirfarandi:

- lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkis sem annaðhvort gilda um tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða um siðareglur starfsgreinar eða framkvæmdareglur sem aftur gilda um tækniforskriftir eða aðrar kröfur og ætla má, sé eftir þeim farið, að séu í samræmi við skuldbindingar samkvæmt fyrrnefndum lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,
- frjálsir samningar sem opinber stjórnvöld eru aðili að og kveða á um, í þágu almennings, að tækniforskriftum eða öðrum kröfum sé hlítt, að undanskildum útboðsskilmálum í tengslum við opinber innkaup,
- tækniforskriftir eða aðrar kröfur sem tengjast ráðstöfunum í skatta- eða fjármálum sem hafa áhrif á neyslu vara með því að hvatt er til að þessum tækniforskriftum eða öðrum kröfum sé hlítt; tækniforskriftir eða aðrar kröfur sem tengjast innlendum almannatryggingakerfum eru undanskildar.

Hér um ræðir tæknilegar reglugerðir sem þau stjórnvöld sem aðildarríkin tilnefna setja og birtast í skrá sem framkvæmdastjórnin mun semja, áður en þessi tilskipun gengur í gildi, innan þeirra marka sem nefndin sem um getur í 5. gr. setur.

Beita skal sömu aðferð við að breyta skránni.

10. „drög að tæknilegri reglugerð“: texti tækniforskriftar eða annarrar kröfu, þar með talin stjórnsýsluákvæði, sem áformað er að samþykkja eða leggja fram til samþykkis sem tæknilega reglugerð, enda sé textinn á því samningsstigi að enn megi gera verulegar breytingar.

Þessi tilskipun gildir ekki um ráðstafanir sem aðildarríki telja nauðsynlegar, samkvæmt sáttmálanum, til að vernda einstaklinga, einkum launþega, þegar vörur eru notaðar, að því tilskildu að þessar ráðstafanir hafi ekki áhrif á vörurnar.

2. gr.

1. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni og þeim staðlastofnunum sem um getur í I. og II. viðauka um ný efnissvið sem innlendar stofnanir, sem um getur í II. viðauka, hafa ákveðið, með því að fella þau inn í stöðlunaráform sín, að undirbúa eða breyta staðli fyrir, nema verið sé að innleiða með sama eða líkum hætti alþjóðlegan eða evrópskan staðal.

2. Í þeim upplýsingum sem um getur í 1. mgr. skal koma fram hvort með viðkomandi staðli:

- sé gildandi alþjóðlegur staðall gerður að landsstaðli án þess að um sambærilegan staðal sé að ræða,
- sé um nýjan innlendan staðal að ræða, eða
- um breytingu á innlendum staðli sé að ræða.

Framkvæmdastjórnin getur, að höfðu samráði við nefndina sem um getur í 5. gr., samið reglur er kveða á um heildræna framsetningu þessara upplýsinga og gert tillögur um og sett viðmið fyrir framsetningu þeirra sem miða að því að auðveldara verði að leggja mat á þær.

3. Framkvæmdastjórninni er heimilt að óska eftir að henni berist allar staðlaáætlanir eða hluti þeirra.

Hún skal halda þessum upplýsingum til haga fyrir aðildarríkin þannig að leggja megi mat á mismunandi áætlanir og bera þær saman.

4. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, breyta II. viðauka á grundvelli orðsendinga frá aðildarríkjunum.

5. Ráðið skal taka ákvarðanir um breytingar á I. viðauka á grundvelli tillagna framkvæmdastjórnarinnar.

3. gr.

Senda skal staðlastofnunum sem um getur í I. og II. viðauka og framkvæmdastjórninni öll frumvörp að stöðlum komi fram ósk þess efnis. Viðkomandi stofnun skal upplýsa þessa aðila um aðgerðir sem gripið er til í framhaldi athugasemda þeirra við frumvörpin.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að staðlastofnanir þeirra:

- komi upplýsingum á framfæri í samræmi við ákvæði 2. og 3. gr.,
- birti frumvörp að stöðlum með þeim hætti að aðilum með staðfestu í öðrum aðildarríkjum sé einnig gert kleift að gera athugasemdir,
- tryggi öðrum stofnunum sem um getur í II. viðauka rétt til að taka þátt í fyrirhuguðum verkefnum á virkan hátt (með því að senda áheyrnarfulltrúa á vettvang) eða óvirkan hátt,
- standi ekki gegn því að fjallað sé um stöðlunarviðfangsefni á vinnuáætlun þeirra á evrópskum vettvangi í samræmi við reglur evrópsku staðlastofnananna og grípi ekki til ráðstafana sem kynnu að hafa áhrif á ákvörðun í þessu tilliti.

2. Aðildarríkin skulu sérstaklega forðast að viðurkenna, samþykkja eða nota innlendan staðal, með því að vísa til hans, sem samþykktur er í trássi við ákvæði 2., 3. eða 4. gr.

5. gr.

Setja skal á stofn fastanefnd skipaða fulltrúum aðildarríkjanna sem getur leitað til sérfræðinga eða ráðgjafa um aðstoð. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar verður formaður nefndarinnar.

Nefndin setur sér starfsreglur.

6. gr.

1. Nefndin heldur fund með fulltrúum staðlastofnana sem skráðar eru á lista eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

2. Framkvæmdastjórnin skilar skýrslu til nefndarinnar um framkvæmd fyrrgreindra fyrirmæla og tillagna er miða að því að ryðja úr vegi núverandi eða fyrirsjáanlegum viðskiptahindrunum.

3. Nefndinni ber að skila áliti um tilkynningar þær og tillögur sem um getur í 2. mgr. og getur hún í því sambandi m.a. lagt til að framkvæmdastjórnin:

- biðji evrópsku staðlastofnanirnar um að semja evrópskan staðal innan tiltekins frests,
- sjái til þess, ef þörf krefur og til að sneiða hjá hættu á viðskiptahindrunum, að hlutaðeigandi aðildarríki hafa í byrjun samráð sín í milli um viðeigandi ráðstafanir og geri allar viðeigandi ráðstafanir,
- vísi á svið þar sem samhæfingar virðist vera þörf og, ef til þess kemur, komi á viðeigandi samhæfingu á tilteknu sviði.

4. Framkvæmdastjórninni er skylt að leita álits nefndarinnar:
a) áður en hún breytir listunum í viðaukunum (sbr. 1. mgr. 2. gr.);
b) þegar hún semur reglur um kerfisskráningu efnisins og gerir tillögur um og setur skilyrði fyrir framsetningu staðlaáætlana (sbr. 2. mgr. 2. gr.);
c) þegar hún ákveður hvernig haga skuli í raun upplýsingaskiptum þeim sem tilskipun þessi kveður á um eða leggur til að þeim verði breytt;
d) þegar hún endurskoðar framkvæmd á tilhögun þeirri sem tilskipun þessi kveður á um (sbr. 11. gr.);
e) á beiðnum er berast staðlastofnunum þeim sem tilgreindar eru í 1. undirlið 3. mgr.

5. Framkvæmdastjórnin getur leitað álits nefndarinnar á fyrstu drögum að tæknilegum reglugerðum sem hún fær í hendur.

6. Leggja má fyrirspurnir fyrir nefndina um framkvæmd þessarar tilskipunar að beiðni formanns hennar eða aðildarríkis.

7. Starfsemi nefndarinnar og vitneskja sú sem henni er veitt eru trúnaðarmál.

Nefndinni og yfirvöldum í aðildarríkjum er þó heimilt að leita álits sérfróðra manna eða lögaðila, þar á meðal manna sem ekki starfa á vegum hins opinbera, enda sé nauðsynlegra varúðarráðstafana gætt.

7. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja, þegar verið er að undirbúa evrópskan staðal sem um getur í fyrsta undirlið 3. mgr. 6. gr. eða eftir að hann hefur verið samþykktur, að staðlastofnanir þeirra grípi ekki til neinna aðgerða sem kynnu að hafa áhrif á samhæfingaráform og að þær, einkum og sér í lagi, birti ekki nýjan eða endurskoðaðan innlendan staðal, á því sviði sem um ræðir, sem er ekki fullkomlega í samræmi við gildandi evrópskan staðal.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um þá starfsemi staðlastofnana sem felst í að semja tækniforskrift eða staðal fyrir tilteknar vörur að beiðni opinberra yfirvalda í þeim tilgangi að setja tæknilega reglugerð um téðar vörur.

Aðildarríkjum ber að koma á framfæri við framkvæmdastjórnina, í samræmi við 1. mgr. 8. gr., öllum beiðnum af því tagi sem lýst er í næstu málsgrein hér á undan í formi draga að tæknilegum reglugerðum og tilgreina ástæður fyrir setningu þeirra.

8. gr.

1. Aðildarríkjunum ber, með fyrirvara um ákvæði 10. gr., að koma þegar á framfæri við framkvæmdastjórnina öllum drögum að tæknilegum reglugerðum, að undanskildum þeim, þar sem gildandi alþjóðlegur eða evrópskur staðall er tekinn upp í heild sinni; í slíkum tilvikum er nægilegt að veita henni upplýsingar um viðkomandi staðal. Þau skulu einnig láta framkvæmdastjórninni í té yfirlýsingu um ástæður fyrir því að umrædd tæknileg reglugerð sé lögleidd, komi það ekki skýrt fram í sjálfum drögunum. *Heildartexti þeirra draga að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt hefur verið um verður að vera til á frummálinu og jafnframt þýðing textans í heild á eitt af opinberum tungumálum bandalagsins.*

Aðildarríkjunum ber, um leið og þar sem við á, að koma texta laga eða reglugerða á framfæri, sem aðallega og beinlínis liggur til grundvallar, beri nauðsyn til að þekkja til þessa texta þegar leggja á mat á áhrif sem drög að tæknilegri reglugerð hafa, nema hann hafi áður verið sendur með orðsendingu.

Aðildarríkjunum ber að koma drögunum aftur á framfæri samkvæmt fyrrnefndum skilmálum geri þau breytingar á þeim sem hafa umtalsverðar breytingar á gildissviði þeirra í för með sér, stytta upphaflega framkvæmdatímaáætlun, hafa nýjar forskriftir eða kröfur í för með sér eða herðir þessar kröfur.

Aðildarríkjunum ber og sérstaklega, ef drögunum er ætlað að takmarka markaðssetningu eða notkun kemísks efnis, efnablöndu eða vöru vegna heilsu almennings eða í þeim tilgangi að vernda neytendur eða umhverfi, að senda annaðhvort yfirlit um eða tilvitnun til allra upplýsinga sem máli skipta um viðkomandi efni, efnablöndu eða vöru og þekktar og fáanlegar hliðstæðar vörur, liggi þessar upplýsingar á lausu, og koma upplýsingum á framfæri um fyrirsjáanleg áhrif þessara ráðstafana á heilsu almennings og verndun neytenda og umhverfis ásamt áhættumati sem fram fari, eftir því sem við á, í samræmi við meginreglur sem gilda um áhættumat kemískra efna, eins og um getur í 4. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93(*), þegar um er að ræða efni sem eru til, eða 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 92/32/EBE(* *), þegar um er að ræða ný efni. *Bandalagið annars vegar og eftirlitsstofnun EFTA, eða EFTA-ríkin fyrir tilstilli eftirlitsstofnunar EFTA, hins vegar geta óskað eftir frekari upplýsingum um drög að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt hefur verið um.*

Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum um þau drög og öll skjöl sem hún fær í hendur; henni er einnig heimilt að leita álits nefndarinnar, sem um getur í 5. gr., á drögunum og, ef við á, þeirrar nefndar sem fjallar um viðkomandi svið.

Ítarlegar umsagnir eða álit framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkjanna varðandi tækniforskriftir eða aðrar kröfur, sem um getur í þriðja undirlið 9. mgr. 1. gr., skulu aðeins fjalla um þá þætti sem kunna að hindra viðskipti en ekki um þá þætti aðgerðanna sem lúta að skatta- eða fjármálum.

(*) Stjtíð. EB nr. L 84, 5.4.1993, bls.1.
(**) Stjtíð. EB nr. L 154, 5.6.1992, bls.1.

2. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin geta sent athugasemdir sínar til þess aðildarríkis er sent hefur frá sér drög að tæknilegri reglugerð. Ber aðildarríkinu að taka athugasemdirnar til greina, að því marki sem unnt er, við samningu hinnar tæknilegu reglugerðar.

Eftirlitsstofnun EFTA-ríkjanna skal koma athugasemdum EFTA-ríkjanna áleiðis til framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna með samræmdri tilkynningu og skal framkvæmdastjórnin koma athugasemdum bandalagsins til eftirlitsstofnunar EFTA. Samningsaðilar skulu, þegar komið hefur verið á sex mánaða stöðvun í samræmi við reglur sem gilda samkvæmt kerfi hvers um sig, tilkynna hver öðrum um það með svipuðum hætti.

3. Aðildarríkjunum ber að koma endanlegum texta tæknilegrar reglugerðar á framfæri við framkvæmdastjórnina án tafar.

4. Ekki skal fara með upplýsingar sem veittar eru samkvæmt þessari grein sem trúnaðarmál, nema aðildarríkið sem tilkynningu sendir fari þess eindregið á leit. Allar slíkar beiðnir skal rökstyðja.

Í slíkum tilvikum, séu nauðsynlegar varúðarráðstafanir gerðar, er framkvæmdastjórninni og innlendum yfirvöldum heimilt að leita sérfræðiráðgjafar hjá einstaklingum eða lögpersónum í einkageiranum.

5. Aðildarríkjunum er heimilt, þegar drög að tæknilegum reglugerðum eru hluti aðgerða sem koma skal á framfæri við framkvæmdastjórnina á undirbúningsstigi með skírskotun til annarrar gerðar á vett-

vangi bandalagsins, að koma orðsendingu á framfæri í skilningi 1. mgr. 8. gr. þessarar tilskipunar með skírskotun til viðkomandi annarrar gerðar, að því tilskildu að þau gefi formlega til kynna að fyrrnefnd orðsending feli einnig í sér orðsendingu að því er varðar þessa tilskipun.

Jafnvel þó engin viðbrögð komi frá framkvæmdastjórninni við drögum að tæknilegri reglugerð samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar hefur það engin áhrif á ákvarðanir sem kunna að verða teknar á grundvelli annarra gerða á vettvangi bandalagsins.

9. gr.

Lögbær yfirvöld aðildarríkja EB og EFTA skulu eigi samþykkja drög að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt hefur verið um fyrr en þremur mánuðum eftir að eftirtöldum aðilum berast í hendur drögin að reglugerðinni:

- *framkvæmdastjórninni þegar um er að ræða drög sem aðildarríki bandalagsins tilkynna,*
- *eftirlitsstofnun EFTA þegar um er að ræða drög sem EFTA-ríkin tilkynna.*

Hins vegar gildi þriggja mánaða fresturinn ekki í þeim tilvikum þegar óhjákvæmilegt er fyrir lögbær yfirvöld, vegna brýnna ástæðna er tengjast verndun almannaheilbrigðis eða -öryggis, vernd lífs og heilbrigðis dýra og jarðargróða, að undirbúa tæknilegar reglugerðir á mjög skömmum tíma svo að unnt verði að samþykkja þær og leiða í lög þegar í stað án þess að hægt sé að hafa um það samráð. Gera verður grein fyrir ástæðum sem réttlæta að gripið er til svo skjótra úrræða. Slík greinargerð verður að vera nákvæm og vel rökstudd, með sérstakri áherslu á að ekki hafi verið hægt að sjá fyrir þá hættu sem hlutaðeigandi yfirvöld stóðu frammi fyrir né hve alvarleg hún var, auk þess sem koma þarf fram hvers vegna brýnt var að grípa þegar í stað til aðgerða til úrbóta.

10. gr

1. Ákvæði 8. og 9. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna eða frjálsa samninga sem þau beita til að:
   - fara eftir bindandi gerðum á vettvangi bandalagsins þar sem stefnt er að því að samþykkja tæknilegar reglugerðir;
   - uppfylla skuldbindingar vegna alþjóðlegra samninga þar sem stefnt er að því að samþykkja almennar tæknilegar reglugerðir á vettvangi bandalagsins;
   - færa sér í nyt öryggisákvæði í bindandi gerðum á vettvangi bandalagsins;
   - beita ákvæðum 1. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 92/59/EBE frá 29. júní 1992 um öryggi framleiðsluvöru(*);
   - aðeins í þeim tilgangi að fullnægja dómi sem dómstóll Evrópubandalaganna fellir;
   - aðeins í þeim tilgangi að breyta tæknilegri reglugerð í skilningi 9. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, í samræmi við óskir framkvæmdastjórnarinnar, með það í huga að ryðja viðskiptahindrun úr vegi.

(*) Stjtíð. EB nr. L 228, 11.8.1992, bls. 24.

2. Ákvæði 9. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna sem banna framleiðslu svo fremi þau hefti ekki frjálsa vöruflutninga.

3. Ákvæði 3. til 6. mgr. 9. gr. gilda ekki um frjálsa samninga sem um getur í öðrum undirlið 9. mgr. 1. gr.

4. Ákvæði 9. gr. gilda ekki um tæknilegar reglugerðir eða aðrar kröfur sem um getur í þriðja undirlið 9. mgr. 1. gr.

11. gr.

Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu, ráðinu og efnahags- og félagsmálanefndinni skýrslu á tveggja ára fresti um þann árangur sem hlýst af því að beita ákvæðum þessarar tilskipunar. Birta skal árlega í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins skrár yfir stöðlunarverkefni, sem evrópskum staðlastofnunum er falið að leysa samkvæmt þessari tilskipun, ásamt skýrslum yfir tilkynningar sem hafa borist.

12. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja tæknilega reglugerð skal vera í henni tilvísun í þessa tilskipun eða henni fylgja slík tilvísun þegar hún verður birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrimæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

14. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel,
Fyrir hönd ráðsins
forseti.

I. Viðauki.

Evrópskar staðlastofnanir.

CEN
Staðlasamtök Evrópu (Comité Européen de Normalisation)

CENELEC
Rafstaðlasamtök Evrópu (Comité Européen de Normalisation Electrotechnique)

ETSI
Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (European Telecommunications Standards Institute)

II. Viðauki.

Innlendar staðlastofnanir.[2]

AUSTURRÍKI
ÖN
Österreichisches Normungsinstitut
ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik

BELGÍA
IBN/BIN
Institut Belge de Normalisation
Belgisch Institut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité Électrotechnique Belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité

BRESKA KONUNGSRÍKIÐ
BSI
British Standards Institution
BEC
British Electrotechnical Committee.

DANMÖRK
DS
Dansk Standardiseringsråd

[2] Hér eru staðlastofnanir nefndar eftir stafrófsröð aðildarríkjanna að EES-samningnum, en svo er ekki í frumgögnum.

DEK
Dansk Elektroteknisk Komité

FINNLAND
SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS r.y.
SESKO
Suomen Sähköteknillinen
Standardisoimisyhdistys Sesko r.y.

FRAKKLAND
AFNOR
Association Française de
Normalisation
UTE
Union Technique de l'Électricité -
Bureau de
Normalisation auprès de l'AFNOR

GRIKKLAND
ELOT
Hellenic Organization for
Standardization

HOLLAND
NNI
Nederlands Normalisatie Instituut
NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité

ÍRLAND
NSAI
National Standards Authority of
Ireland
ETCI
Electro-Technical Council of Ireland

ÍSLAND
STRÍ
Staðlaráð Íslands

ÍTALÍA
UNI
Ente Nazionale Italiano di
Unificazione
CEI
Comitato Elettrotecnico Italiano

LIECHTENSTEIN
TPMN
Liechtensteinische Technische Prüf-,
Mess- und Normenstelle

LÚXEMBORG
ITM
Inspection du travail et des mines
SEE
Service de l'Energie de l'Etat

NOREGUR
NSF
Norges Standardiseringsforbund
NEK
Norsk Elektroteknisk Komité

PORTÚGAL
IPQ
Instituto Português da Qualidade

SPÁNN
AENOR
Asociación Espanola de
Normalización y Certificación

SVÍÞJÓÐ
SIS
Standardiseringskommissionen i
Sverige
SEK
Svenska Elektriska Kommissionen

ÞÝSKALAND
DIN
Deutsche Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische
Kommission im DIN und VDE

Við beitingu tilskipunarinnar eru eftirfarandi upplýsingaskipti með rafeindatæknilegum aðferðum talin nauðsynleg:

1) Tilkynningastrimlar. Þá má senda áður en eða um leið og textinn er sendur í heild.

2) Kvittun fyrir viðtöku á textadrögum þar sem meðal annars kemur fram dagsetningin þegar fresturinn sem ákveðinn er í samræmi við reglur hvers kerfis um sig rennur út.

3) Boð þar sem óskað er eftir viðbótarupplýsingum.

4) Svör við óskum um viðbótarupplýsingar.

5) Athugasemdir.

6) Beiðnir um fundi varðandi sérstök málefni.

7) Svör við beiðnum um fundi varðandi sérstök málefni.

8) Óskir um fullbúinn texta.

9) Upplýsingar um að boðað hafi verið til sex mánaða frestunar.

Eftirfarandi má senda í venjulegum pósti eins og sakir standa:

10) Fullbúinn texta draga sem tilkynnt hefur verið um.

11) Grundvallarlagatexta og reglugerðarákvæði.

12) Fullbúinn texta.

Samningsaðilar skulu sameiginlega samþykkja stjórnvaldsráðstafanir varðandi tilkynningar.

Nr. 535 28. september 1995

SKIPULAGSSKRÁ

Snorrastofu í Reykholti.

1. gr.

Snorrastofa í Reykholti er sjálfseignarstofnun með sérstaka stjórn. Heimili og varnarþing er í Reykholti í Borgarfirði. Stofnunin ber ábyrgð á skuldbindingum sínum með öllum eigum sínum. Hún er ekki háð neinum öðrum lögaðilum.

2. gr.

Stofnendur Snorrastofu í Reykholti eru: Héraðsnefnd Borgarfjarðarsýslu, héraðsnefnd Mýrasýslu, Reykholtsdalshreppur, Reykholtskirkja og menntamálaráðuneytið.